

РЕШЕНИЕ

№ 866

гр. София, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11400** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. К. Б., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, чрез адвокат Я. А., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], бл. Д, ет. 1, офис 107 срещу Заповед рег. № 3-1727/14.11.2023 г., издадена от Главен директор на Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието /ГДО, МП/, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца на основание чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 200, ал. 1, т. 11, вр. чл. 204, т. 3 вр. чл. 206, ал. 1 от ЗМВР.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна, издадена в нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява се от адвокат А., която моли съда да уважи депозираната жалба, като отмени оспорената заповед. Претендират се сторените по делото разноски по представен списък.

Ответникът – Главен директор на Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт И., която моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Излага подробно становище във връзка с дисциплинарното нарушение, предпоставка за издаване на оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител. Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Оспорващият В. К. Б. – главен инспектор в ГДО при МП, към датата на извършване на нарушението, респективно към датата на съдебното заседание заема длъжността – Началник на сектор „Охрана на сгради“, Регионална дирекция „Охрана - С.“ към ГДО /л.111-112/.

От фактическа страна, с оглед приетите по делото писмени доказателства се установява, че дисциплинарното производство срещу главен инспектор В. К. Б. е образувано със Заповед № 3-1445/21.09.2023 г., издадена от Главен директор на ГДО на основание чл. 393, ал. 2 от ЗСВ вр. чл. 205, ал. 2 от ЗМВР вр. чл. 9, ал. 3, т. 1 и ал. 5 от Правилника за устройството и дейността на Главна дирекция „Охрана“, с която е наредено извършване на проверка във връзка с изясняване на постъпили данни в Съобщение за произшествие вх. № 10850/21.09.2023 г., с указание при установяване на извършено нарушение на служебната дисциплина да се установи неговия извършител. Със заповедта е определен състав на проверяващата комисия и е разпоредено за резултата от проверката да се изготви писмена справка, която да се докладва на Главен директор на ГДО до 27.09.2023 г. /л.50/.

В указания срок, от страна на назначената комисия е изготвена Писмена справка с рег.№ 6670/27.09.2023 г., в която подробно е отразено установеното в хода на възложената проверка /л.43-49/.

В хода на проверката е установено, че на 23.09.2023 г. от страна на директора на РД „Охрана - С.“ е изпратено съобщение за произшествие, случило се на територията на съдебната палата – С., регистрирано в деловодството на ГД „Охрана“ с вх.№10850/21.09.2023 г. От получената информация е установено, че на 20.09.2023 г., около 15:40 часа на входа за граждани, намиращ се от страната на [улица]/пост 1/, лицето Г. Г. от ГД „Боец“ се опитва да влезе в сградата, но не е допуснат до вътрешността и от сътрудниците по охраната, осъществяващи пропускателния режим на поста. Действието на охраната е било в резултат от възприето устно разпореждане, отправено до тях от дежурния служител в ОДЧ на РД „Охрана - С.“, който от своя страна е потвърдил, че е получил указанията за недопускане на лицето Г. Г. на територията на съдебната палата – С. от директора на РД „Охрана - С.“.

От комисията във връзка с изясняване на фактическата обстановка са проведени разговори със следните служители от състава на РД „Охрана - С.“: старши комисар А. М., Директор на РД „Охрана - С.“; главен инспектор В. К. Б., Началник на сектор „Охрана на сгради“ в РД „Охрана - С.“; инспектор Д. И., инспектор в сектор „Охрана на сгради“ в РД „Охрана - С.“; младши инспектор Б. Г., сътрудник по охраната в сектор „Охрана на сгради“ в РД „Охрана - С.“; младши инспектор С. Ч., сътрудник по охраната в сектор „Охрана на сграда“ в РД „Охрана - С.“; младши инспектор П. Й., сътрудник по охраната в сектор „Охрана на сгради“ в РД „Охрана - С.“; младши инспектор Г. Й., сътрудник по охраната в сектор „Охрана на сгради“ в РД „Охрана - С.“; младши инспектор С. Г., сътрудник по охраната в сектор „Охрана на сгради“ в РД „Охрана - С.“; младши инспектор Г. М., сътрудник по охраната в сектор „Охрана на сгради“ в РД „Охрана - С.“; младши инспектор И. И., сътрудник по охраната в сектор „Охрана на сгради“ в РД „Охрана - С.“; младши инспектор И. Д., сътрудник по охраната в сектор „Охрана на сгради“ в РД „Охрана - С.“; младши инспектор В. С., сътрудник по охраната в ОДЧ на РД „Охрана - С.“.

Разпитаните служители от младши изпълнителския състав, изпълнявали служебните си задължения на пост № 1 в Съдебната палата – С., както и тези явили се там за оказване на съдействие на своите колеги, са потвърдили единодушно, че са взели отношение, възпрепятствайки влизането на г-н Г. Г. в сградата на съдебната палата, предвид обстоятелството, че са изпълнявали заповед на старши комисар А. М., за която са уведомени от дежурния в ОДЧ – младши инспектор В. С.. От страна на В. С., в дадените от същия писмени обяснения е посочено, че е получил устна заповед по телефона от старши комисар М. – лицето Г. Г. от ГД „Боец“ да не се допуска в сградата, след което по негово нареждане е довел устната заповед до знанието на всички служители, осъществяващи пропускателния режим на постове в Съдебна палата – С..

От страна на старши комисар М. е посочено, че на дата 20.09.2023 г., около 09:00 часа, в присъствието на главен инспектор В. Б. е бил уведомен от инспектор П. Ц. – инспектор в сектор ОСПС в РД „Охрана - С.“, че по-късно в сградата на Съдебна палата – С. ще бъде проведена среща между и.ф. Главен прокурор г-н С. и родители на деца, загинали в автомобилни катастрофи. В тази връзка от страна на комисар М. е разпоредено при необходимост да бъдат насочени сили от състава на сектор „Охрана на сгради“ за осигуряване на обществения ред по време на мероприятиято. На по-късен етап от страна на комисар М. е дадено нареждане на дежурния в ОДЧ младши инспектор С. да следи внимателно на камерите от системата за видеонаблюдение дали г-н Г. от ГД „Боец“ ще влезе в сградата, и ако това се случи да бъде подадена своевременно информация от главен инспектор Б., за да не бъде дадена възможност на лицето да наруши обществения ред. От страна на старши комисар М. е отречено да е издавал разпореждане за недопускане на г-н Г. Г. в сградата на Съдебната палата.

От страна на комисията въз основа на извършения анализ на постъпилите гласни и писмени доказателства, извършения преглед на записите от конкретни камери от системата за видеонаблюдение, обхващащи входно-изходната част на пост № 1 за времето на инцидента и след изгледан запис, направен с мобилен телефон от страна на Г. Г., публикуван в социалната мрежа „фейсбук“, са направени следните изводи:

Прието е, че по отношение на възпрепятстване влизането в сградата на Г. Г. от ГД „Боец“, в хода на проверката не са събрани категорични данни, че от страна на старши комисар М. е издадена устна заповед в тази връзка. Предвид, че дежурните в ОДЧ са на пряко подчинение на директора на РД „Охрана - С.“, то това създава задължение на старши комисар М. да осъществява контрол за изпълнение на възложените им задачи. От събраните материали, е установено, че изпълнителският екип е притеснен, но не е потърсено съдействие или разяснения по йерархичен път. Прието е, че служителите осъществяващи пропускателния режим в сградата са коментирали помежду си нередността на възприетата от тях устна заповед, но от тяхна страна не е създадена необходимата организация в такива или подобни случаи да има осъществена своевременна намеса от страна на изпълнителския или ръководния състав на дирекцията, с оглед избягване възможността за настъпване на вредоносен резултат при изпълнение на конкретни задължения, свързани с охраната на сградата. Установено е още от писмените обяснения на старши комисар М., че същият е бил информиран от дежурен ОДЧ за обстоятелството, че г-н Г. не е допуснат да влезе в сградата от постовите служители на пост № 1, след което от негова страна е разпоредено на дежурния Г. Г. да бъде пропуснат в сградата, без да се информира на

какво основание г-н Г. е бил допуснат, предвид, че такава заповед не е издавана от негова страна.

От страна на комисията е посочено, че от страна на главен инспектор В. Б., независимо, че е знаел, че предстои среща между и.ф Главен прокурор г-н С. и родители на деца, загинали в автомобилни катастрофи, не са предприети действия да информира и инструктира изпълнителския и младши изпълнителския състав за нея. От писмените сведения на дежурния в ОДЧ е установено, че по време на инцидента главен инспектор Б. е отишъл в ОДЧ, като е заявил на младши инспектор С., че г-н Г. излъчва пряко в интернет пространството случващото се, след което за това е информирал и старши комисар М., като не е взел лично отношение. Констатирано е, че има съществено разминаване на информацията, отразена в изготвените доклади от главен инспектор Б. до заместник – министъра на правосъдието г-н Д. и до комисията, назначена да извърши проверка по случая и това е прието като нарушение на задължение, регламентирано в чл. 78 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители на ГДО и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ към министъра на правосъдието, утвърден със Заповед № ЛС-04-4/02.01.2018 г. на Министър на правосъдието.

В справката е обсъдено и поведението на останалите служители, изпълняващи служебните си задължения на пост № 1 в Съдебна палата – С., и в заключение е прието, че същите са извършили нарушения на служебната дисциплина.

В заключение от комисията до Главен директор на ГД „Охрана“ е приела, че от страна на главен инспектор В. Б. е проявена небрежност в служебната дейност, като същият не е упражнил контрол на постовите по време на инцидента, както и не е изпълнил изискването да дава точен и обективен отчет пред своите ръководители за изпълнение на възложените му задачи, с което е извършил нарушение по смисъла на чл. 199, ал. 1, т. 3 и чл. 200, ал. 1, т. 6 от ЗМВР. Отправено е предложение за образуване на дисциплинарно производство срещу главен инспектор В. Б., както и спрямо останалите служители, за които е прието, че са извършили нарушение на служебната дисциплина.

Главен инспектор В. Б. е запознат лично и срещу подпис с изготвената Писмена справка с рег. № 6670/27.09.2023 г. на 24.10.2023 г.

Отделно със Заповед рег. № ЛС-04-404/25.09.2023 г., издадена от Министър на правосъдието е разпоредено извършване на проверка от Инспектората към МП относно възникналия инцидент на 20.09.2023 г. на територията на Съдебната палата – [населено място]. С доклада при отразяване на същата фактическа обстановка, както в писмената справка, е отправено предложение за образуване на дисциплинарно производство срещу главен инспектор В. Б. на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР /л.37-42/.

Въз основа на изготвената Писмена справка с рег. № 6670/27.09.2023 г. и Доклад с вх. № 11855/16.10.2023 г. е издадена Заповед № 3-1608/24.10.2023 г. на Главен директор на ГДО, с която на основание чл. 393, ал. 2 от ЗСВ и чл. 205, ал. 1 от ЗМВР е образувано дисциплинарно производство срещу главен инспектор В. Б. за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР. Със заповедта е определен съставът на дисциплинарно – разследващия орган /Д./, указано е Д. да запознае служителя срещу подпис със съдържанието на заповедта, да разясни правата му за участие в дисциплинарното производство самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от адвокат или посочен от него служител от ГДО.

Разпоредено е от страна на Д. да бъде изготвено становище относно наличието на основание за реализиране дисциплинарната отговорност на служителя, което да се докладва на ДНО ведно с всички събрани доказателства до 03.11.2023 г. Заповедта е връчена лично и срещу подпис на служителя на 29.10.2023 г. в 15:40 часа /л.34-35/.

В изпълнение на издадената заповед, от страна на дисциплинарно разследващия орган са изготвени становище и обобщена справка до Главен директор на ГДО, с които дисциплинарно разследващия орган е приел, че всички събрани доказателства по безспорен и несъмнен начин, установяват съставомерност на нарушението по чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР – „неизпълнение на разпорежданията на преките ръководители“, „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове“, и е отправено предложение на главен инспектор В. Б. да бъде наложено дисциплинарно наказание – „Порицание“ за срок от шест месеца. Съгласно изготвената обобщена справка от дисциплинарно разследващия орган в хода на дисциплинарното производство е установено следното:

От страна на Д. на 24.10.2023 г. са изискани писмени обяснения от главен инспектор В. Б.. На 25.10.2023 г. от страна на главен инспектор В. Б. с Писмо вх. №12256/25.10.2023 г., същият е заявил, че не желае да дава обяснения и с придържа към изложеното в Докладна записка с рег. № 11668/21.09.2023 г., изготвена във връзка с възложената със Заповед № 3-1445/21.09.2023 г. проверка /л.115/.

На 30.10.2023 г. от страна на Д. е извършен преглед на видеозаписи без звук от конкретни камери от системата за видеонаблюдение в сградата на Съдебната палата – С., заснели инцидента. От същите е установено, че в 15:00 часа на пост № 1 – „Централен вход на Съдебна палата“ на [улица], пропускателният режим се осъществява от трима служители на РД „Охрана - С.“, а в 15:10 часа лицето Г. Г. се отправя към входа на Съдебната палата. Подробно в справката са описани всички извършени от служителите действия е периода между 15:12 часа до 15:57 часа – младши инспектор С. Ч., младши инспектор И. Д., младши инспектор Н. К., младши експерт И. Н., младши инспектор Г. М., младши инспектор И. И., младши инспектор Д..

Във връзка с изясняване на въпроси относно действията на служителите, установени от прегледаните видеозаписи на 31.10.2023 г. от страна на Д. в сградата на Съдебната палата – [населено място], [улица] са проведени разговори с главен инспектор В. Б., младши експерт И. Н., младши инспектор П. Й., инспектор Д. И. и младши инспектор В. С.. От страна на главен инспектор В. Б. е заявено, че поддържа заявеното от него в докладната записка до председателя на комисията, назначена със Заповед № 3-1445/21.09.2023 г. В хода на проведения разговор от страна на Б. е заявено пред Д., че не уведомяван за устна заповед, касаеща недопускането на г-н Г. Г. в сградата на Съдебната палата, както и че до този момент не е имало случай на издаване на устна заповед от страна на директора на РД „Охрана - С.“ за недопускане на лица до съдебната сграда. Служителя е заявил още, че на 20.09.2023 г. около 15:40 часа е получил обаждане от младши експерт Н., който по това време е бил на пост № 1 в сградата на съдебната палата, който му е съобщил, че лицето Г. Г. не е допуснат, и че същият снима клип със смартфона си. След проведения разговор, главен инспектор В. Б. се свързва със старши комисар М., обяснявайки му ситуацията, и получавайки разрешение от него лицето Г. Г. да бъде допуснат в сградата. От страна на главен инспектор В. Б. е върнато обаждане до младши експерт Н., като е свел до него устното разпореждане на директора на РД „Охрана – С.“. От страна на главен инспектор Б. са били предприети действия – същият е изпратил инспектор Д. И. да извърши проверка на място относно случващото се. Същевременно от страна на главен инспектор Б. е извършено наблюдение на случващото от

видеокамерите, находящи се в ОДЧ на РД „Охрана - С.“, установявайки, че Г. Г. е допуснат в сградата. След къс интервал от време, от страна на върналия се младши инспектор И. на главен инспектор Б. е било докладвано, че Г. Г. е посетил санитарния възел в сградата /тоалетна/, след което е напуснал сградата на съдебната палата. От страна на Б. пред Д. е заявено още, че не е бил пряк свидетел на случилото се, като е възприел ситуацията единствено от проведените телефонни разговори към момента. От негова страна е посочено още, че на 20.09.2023 г. не е коментирал с директора и подчинените му служители случилото се, като е счел, че с напускането на сградата на Г. Г. случаят е приключен. От негова страна е посочено, че за устно разпореждане за недопускане на лицето е научил след 17:00 часа на 20.09.2023 г., когато е следвало да бъде изготвена докладна записка до г-н Е. Д., Заместник-министър на правосъдието. Относно заключване на вратата на сградата на съдебната палата на 20.09.2023 г., главен инспектор Б. е разбрал на следващия ден, като от негова страна е заявено, че не е издавано такова разпореждане и няма представа кой е взел това решение.

Останалите разпитани служители, видно от справката са заявили, че няма спомен за друг такъв случай за издаване на устна заповед за недопускане на конкретно лице в сградата на съдебната палата, както и че същите не са наясно кой е издал устна заповед на 20.09.2023 г. От тяхна страна видно от справката е, че са посочили, че не са имали указания как да действат.

На 02.11.2023 г. от страна на Д. е проведен разговор с младши инспектор С. Ч., сътрудник по охраната в сектор „Охрана на сгради“ в РД „Охрана - С.“. Служителят Ч. е заявил, че устното разпореждане на директора на РД „Охрана – С.“, касаещо лицето Г. Г. в сградата на Съдебната палата е било сведено до знанието на всички колеги по постовете, които са го обсъждали. От свои колеги разбрал, чиито имена не може да посочи, че по време на обедната почивка, разпореждането е обсъждано с главен инспектор В. Б. и младши експерт И. Н., като от страна на Б. е било заявено, че след като има разпореждане на директора същото подлежи на изпълнение. На този ден, Ч. е бил до 16:00 часа на работа, и след напускане на лицето Г. Г. от сградата не е присъствал на обсъждане на случващото се. Посочено е, че на поста е видял лицето Г. Г. да се качва по стълбите и след като е застанал до входа е излязъл пред него, уведомявайки го, че има заповед за недопускането му до сградата. Малко след това Г. Г. излязъл с включен телефон, като служителите отново са го информирали, че има заповед на директора за недопускането му в сградата и в тази връзка от страна на Г. Г. е изискано да му се предостави писмено информация каква е причината за недопускането му. Ч. е заявил, че в този момент е имало позвъняване по телефона от колега, че Г. Г. е преминал с телефона през скенера, при което бил издаден звук като за наличие на оръжие и поради което Г. е бил изведен от сградата. Непосредствено след това било получено разпореждане за допускане на Г. Г. до сградата. Посочил е, че вратата не е била заключвана, а само затворена и това било моментно решение. В заключение от страна на Ч. е било заявено, че няма спомен за друг случай за устно разпореждане за недопускане на лице в сградата на съдебната палата.

В обобщената справка е посочено и какви материали са приобщени в хода на проведеното дисциплинарно производство /т.7/. Д. след анализ на събраните писмени и гласни доказателства, събрани в хода на дисциплинарното производство е приел, че същите дават обосновано наличие на основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на главен инспектор В. Б., Началник на сектор „Охрана на сгради“, Регионална дирекция „Охрана - С.“. Прието е за безспорно установено, че главен инспектор В. Б. не е бил уведомен изрично от директора на Регионална дирекция „Охрана - С.“ и от младши инспектор В. С. – сътрудник по охраната в ОДЧ за устна заповед, касаеща недопускането на г-н Г. Г. в сградата на съдебната палата. Прието е, че от събраните в производството материали се установява наличие на противоречива информация на отделните служители относно дали главен инспектор В. Б. е бил наясно с дадена устна заповед за недопускането на г-н Г. Г. в сградата на съдебната палата преди неговото влизане в сградата. Прието е, че е противоречива и информацията по

отношение на това дали е обсъждана и анализирана ситуацията. В заключение въз основа на събраните доказателства е направен извод, че от същите се установява, че началникът на сектор „Охрана на сгради“ не е давал никакви указания на подчинените си служители от младши изпълнителския състав, осъществили пропускателен режим на пост № 1 в сградата на Съдебна палата в [населено място], [улица] при изпълнение на служебните им задължения. В тази връзка от Д. е прието, че главен инспектор В. Б. не е осигурил непрекъснато управление на подчинените му служители при изпълнение на служебните им задължения, не е организиран взаимодвижението и координацията им, изискващо се съгласно т. 4 от Раздел IV на длъжностната характеристика. Като утежняващи обстоятелства са посочени, че главен инспектор В. Б. не е взел пряко отношение на мястото на инцидента, за да даде законосъобразни разпореждания, поемайки отговорност и да разреши случая своевременно, не е проучил за причините за недопускането на лицето в сградата, а е възприел ситуацията единствено от проведените телефонни разговори и вследствие на това не дал точна и обективна информация на г-н Е. Д., Заместник-министър на правосъдието за случая.

Обобщената справка е връчена на главен инспектор В. Б. на 02.11.2023 г. в 16:35 часа лично и срещу подпис. На същия е връчена Покана с рег. № 7740/02.11.2023 г. за запознаване с обобщената справка лично и срещу подпис на 02.11.2023 г. в 16:30 часа, като му е предоставена възможност за представяне на писмени обяснения и възражения във връзка с установеното. В указания срок от страна на служителя такива не са депозирани. В тази връзка от страна на Д. е изготвен Протокол с рег. № 7793/03.11.2023 г. /л.117/.

До ДНО е изготвено Становище с рег. № 7795/03.11.2023 г. от Д., с което е прието, че действията на главен инспектор В. К. Б., Началник на сектор „Охрана на сгради“ в Регионална дирекция „Охрана – С.“ се изразяват в неизпълнение на служебните му задължения, посочени в т. 4 от Раздел IV от Длъжностна характеристика № 1649/11.03.2021 г. за длъжността Началник на сектор „Охрана на сгради“ – I степен, Регионална дирекция „Охрана – С.“, I-ва категория при Главна дирекция „Охрана“, и съставляват нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 1 и ал. 2, т. 2 вр. чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. първо от ЗМВР, за което се предвижда дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца до една година /л.21-22/. Обобщената справка и становището на Д. са доведени до знанието на ДНО на 06.11.2023 г., видно от поставената от същия резолюция.

До служителя от страна на ДНО е отправена Покана за даване на писмени обяснения с рег. № 7886/07.11.2023 г. на основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, връчена му лично и срещу подпис на 07.11.2023 г. В указания срок от служителя не са представени писмени обяснения /л.20/.

С оглед на установеното и след обсъждане на всички материали по образуваното дисциплинарно производство, дисциплинарно наказващият орган е приел за правилни и обосновани изводите на дисциплинарно разследващия орган, че от страна на главен инспектор В. К. Б., в качеството му на Началник на сектор „Охрана на сгради“, Регионална дирекция „Охрана – С.“ при Главна дирекция „Охрана“ не е дал указания на подчинените си служители от младши изпълнителския състав, осъществявали пропускателен режим на пост № 1 в сградата на Съдебната палата в [населено място], [улица] на 20.09.2023 г. при изпълнение на служебните им задължения, като не е осигурил непрекъснато управление на подчинените си служители при изпълнение на служебните им задължения и не е организиран взаимодвижението и координацията им, изискващо се съгласно т. 4 от Раздел IV от Длъжностна характеристика № 1649/11.03.2021 г. за длъжността Началник на сектор „Охрана на сгради“ – I степен, Регионална дирекция „Охрана – С.“, I-ва категория при Главна дирекция „Охрана“. Като утежняващи обстоятелства, ДНО е посочил, че главен инспектор В. К. Б., в качеството му на Началник на сектор „Охрана на сгради“, Регионална дирекция „Охрана – С.“ при Главна дирекция „Охрана“ не е взел пряко отношение да даде законосъобразни разпореждания, поемайки отговорност и да разреши случая своевременно на мястото на инцидента, при който на 20.09.2023 г. за времето от 15:33 часа до 15:41 часа не е било допуснато лицето Г. Г. от ГД „Боец“ да влезе през входа за граждани в Съдебна палата –

[населено място], откъм [улица] не е проучил и причините за недопускането на лицето в сградата, и е възприел ситуацията единствено чрез телефонни разговори. Вследствие на тези обстоятелства служителят не е дал точна и обективна информация пред г-н Е. Д. – Заместник – министър на правосъдието за случая.

Издадена е Заповед № 3-1727/14.11.2023 г. от Главен директор на Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието, с която на главен инспектор В. К. Б., Началник на сектор „Охрана на сгради“, Регионална дирекция „Охрана – С.“ при Главна дирекция „Охрана“, е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца на чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. първо, вр. чл. 204, т. 3 вр. чл. 206, ал. 1 от ЗМВР /л.18-19/. Заповедта е връчена лично срещу подпис на главен инспектор В. К. Б. на 14.11.2023 г. в 16:30 часа.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 211 от ЗМВР.

Разгледана по същество жалбата е ***основателна***.

В настоящето производство и съгласно разпоредбите на чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, Съдът извършва проверка по законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по неговото издаване и съобразен ли е с целта на закона.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР – Главен директор на Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието.

Спазени са изискванията за форма и съдържане на административния акт по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, както и преклузивните срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ЗМВР за извършено нарушение на служебната дисциплина, дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Сроковете по ал. 1 и ал. 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест /чл. 195, ал. 3 от ЗМВР/. Следва да се има предвид, че видът на дисциплинарното наказание е законово определен и не подлежи на преценка от страна на дисциплинарно наказващия орган. За неизпълнение на служебни задължения, съгласно нормата на чл. 200 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „Порицание“. Размерът на наказанието, предвиден в закона е от шест месеца до една година, като в настоящия случай е определен в минималния размер от шест месеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1 от ЗМВР, дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Съгласно ал. 2 от същата разпоредба, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите по дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган.

В настоящият случай нарушението е установено на 02.11.2023 г. Видно от поставената резолюция върху обобщената справка с резултатите от извършената проверка, най-ранната дата, на която следва да се приеме, че дисциплинарно наказващият орган се е запознал с материалите от дисциплинарното производство е 06.11.2023 г. Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № 3-1608/24.10.2023 г., издадена от Главен директор на ГДО-МП, въз основа на приключила проверка, образувана със Заповед № 3-1445/21.09.2023 г. на Главен директор на ГДО.

Съгласно чл. 205, ал. 6 от ЗМВР, дисциплинарното производство приключва в срок до 4

месеца от образуването му, а по дисциплинарни производства, представляващи фактическа и правна сложност, този срок може да бъде продължаван до два месеца със заповед на органа по чл. 204 от ЗМВР. Процесната заповед е издадена на 14.11.2023 г. Изводът е, че е спазен законовоопределеният срок, който е започнал да тече от датата на откриване на нарушението. Едновременно с това е спазен и едногодишният срок, който е започнал да тече от извършване на нарушението – 20.09.2023 г. Следователно релевираните в жалбата възражения в тази връзка са неоснователни.

Оспорената заповед, обаче е издадена при съществено нарушение на административно-производствените правила. Съдът, установява, че в конкретния случай е спазено установеното в разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР изискване дисциплинарно наказващият орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме неговите писмени обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да представи своите писмени обяснения. Съгласно тази законова норма, изслушването на държавния служител следва да бъде извършено преди издаване на заповедта, с която му се налага дисциплинарно наказание, но след като служителят се е запознал с резултатите от проведеното дисциплинарно разследване, с установените в хода на същото факти и обстоятелства, за да може да направи във връзка с това искания, бележки или възражения, да посочи и представи доказателства, да даде обяснения, за да осъществи правото си на защита и участие в дисциплинарното производство. Основната цел на закон е непосредствено преди да бъде наказан конкретният държавен служител за конкретно нарушение е да се вземат или изслушат неговите обяснения във връзка с релевантните факти, касаещи извършеното нарушение, за което е предвидено дисциплинарно наказание, както и служителят да осъществи адекватно в пълен обем своята защита чрез изразяване на становище, респективно представяне на доказателства.

Както се установи, жалбоподателят е отказал да дава обяснения в хода на проведеното срещу него дисциплинарно производство пред дисциплинарно разследващия орган, за което са му връчени и покани, и тези негови действия са отразени в съответния протокол. В процесната заповед е посочено, че на служителя е връчена покана за даване на писмени обяснения пред ДНО, представени са доказателства за връчването и. Но, липсва изрично доказателство, в което да е отразено по надлежния ред непредставянето на писмени обяснения от страна на главен инспектор Б. до ДНО, а именно удостоверителен протокол. Отделно, от страна на ДНО не в процесната заповед не е обсъдена Докладна записка рег. №11668/21.09.2023 г., на която жалбоподателят се е позовал в хода на проведеното срещу него дисциплинарно производство /л.65, 115/.

Съгласно нормата на чл. 207, ал. 7 от ЗМВР, за резултатите от разследването дисциплинарно разследващият орган изготвя обобщена справка, която заедно с всички материали по производството се предоставя за запознаване на държавния служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, и на подпомагащите лица по чл. 205, ал. 3 от същия закон. Нормата на чл. 207, ал. 8 от ЗМВР, определя, че държавният служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, има право: да се запознава със заповедта по ал. 1 и с обобщената справка и материалите по ал. 7; запознаването и получаването на копия се удостоверява с подпис и дата; да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР или от адвокат; да прави необходимите извлечения и копия от материалите по производството, при условията на чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс; да представя доказателства; да прави искания, бележки и възражения; да дава или да откаже да дава обяснения. Чл. 207, ал. 10 от ЗМВР, определя, че в срок 24 часа след запознаването с обобщената справка държавният служител има право да даде допълнителни обяснения или възражения. Видно от представените по делото доказателства е, че от страна на жалбоподателя не са депозирани до Д. писмени обяснения след запознаването му с обобщената справка по случая, за което действие има изготвен удостоверителен протокол.

Безспорно и от доказателствения материал по делото е, че липсва доказателство, удостоверяващо, че от страна на жалбоподателя не са депозирани писмени обяснения по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР пред ДНО. Това настоящият съдебен състав намира за съществено нарушение на административно производствените правила, включително и липсата на обсъждане на горепосочената докладна записка, изготвена от жалбоподателя за процесния случай. Така установеното е самостоятелно основание за отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна.

Оспорената заповед е и материално незаконосъобразна. От събраните по делото доказателства, включително и от събраните гласни доказателства се установи, че жалбоподателят не е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение. На първо място, от представените по делото доказателства не се установява, че жалбоподателят е проявил небрежност по отношение на изпълнението на служебните си задължения. Няма и липсва категорично доказателство за издаване на устна заповед за недопускане на лицето Г. Г. до сградата на Съдебната палата. Обясненията на разпитаните служители в хода на дисциплинарното производство, освен че са противоречиви, не доказват по категоричен начин неизпълнението на служебните задължения на жалбоподателя. В заповедта и обобщената справка липсва ясно описано нарушение, което се вменява на жалбоподателя, респективно при извършване на такова, какви са настъпилите вредоносни последици. Съдът намира издадената заповед за лишена от мотиви. Същата препраща към изготвената обобщена справка по случая, която също от своя страна съдържа противоречиви данни, неизяснени факти и обстоятелства, изготвена бланкетно и повърхностно без категорични доказателства за действително извършено от главен инспектор Б. дисциплинарно нарушение. Това води и до извод за проява на преднамерено поведение от страна на ДНО спрямо жалбоподателя при липсата на реално осъществено нарушение, което в случая се установи, че липсва.

При така установеното, съдът намира издадената заповед за неправилна и незаконосъобразна, поради което жалбата като основателна и доказана следва да бъде уважена.

По делото е направено искане за присъждане на разноски от страна на жалбоподателката в размер на 760,00 лв. – представляващи заплатено възнаграждение за един адвокат в размер на 750.00 лв. и 10.00 лв. за внесена държавна такса.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 203 и следващите от АПК, Административен съд София – град, I-во отделение, 43-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед рег. № 3-1727/14.11.2023 г., издадена от Главен директор на Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието, с която на В. К. Б.– главен инспектор в Главна дирекция „Охрана“, заемащ длъжността – Началник на сектор „Охрана на сгради“ в Регионална дирекция „Охрана - С.“ е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца на основание чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. първо вр. чл. 204, т. 3 вр. чл. 206, ал. 1 от ЗМВР.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Охрана“ при Министерство на правосъдието да заплати на В. К. Б., ЕГН: [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, сумата в размер на 760.00 лв. /седемстотин и шестдесет лева/ – разноски за производството, за заплатено адвокатско възнаграждение и за държавна такса.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: